Една невъзможна любов (“Крадецът на праскови")

Публикувано от **mOn** на **12.03.2010**

Една невъзможна любов (есе на тема “Крадецът на праскови” от Емилиян Станев)

В повестта “Крадецът на праскови”от Емилиян Станев двамата главни герои(Елисавета и Иво)търсят своето щастие,смисъла на своя живот и го достигат.
Елисавета действително се влюбва в Иво,намразва мъжа си,защото усеща че връзката м/у тях е по-скоро формална,отколкото истинска:”Той беше виновникът за пропиления й живот….да й създаде щастлив и сигурен живот”.Младата учителка се е съгласила с този брак,защото е търсила парите(известността),а не любовта:”Когато полковникът я поиска за жена,тя бе……..е била привлечена от екселбантите….висшият обществен слой”.Елисавета е бездетна и това я прави особено нещастна:”В самотните часове,които прекарваше….,което измъчва безплодните жени пред прага на старостта”.Тогава се появява и любовта към Иво.

Цялото действие на повестта се разгръща по време на войната.Тя засяга личния живот на човека,изкривява и променя съдбата му:”Той (полковникът)презираше румънците и диво мразеше сърбите”коварните и подли съюзници”от Балканската война,които го бяха ранили и провалили военната му кариера.”По-късно с напредването на войната…..невероятни размери”.Всъщност това е характеристика не само на полковника-”пленниците”,са гледани от всички с предразсъдък.Конфликтът е ясен”Защо да не бъдем по човечни?-възрази тя горещо”.А полковникът отговаря:”Не виждаш ли,че няма хляб,няма дрехи…..Я остави тия даскалски приказки!”От едната страна са “нашите”,а от другата”робите”-не заслужаващи и капкасъчувствие. Иво е наречен в творбата само два пъти по име.Веднъж,когато го питат как се казва и втори път,когато единствено името може да го различи от останалите пленници.Но и тогава е наречен само “Обретенович”.Навсякъде другаде в творбата е посочен като “пленника”.Главната героиня винаги е наричана по име-Елисавета или Лиза,а нейният любим е и си остава завинаги пленникът.Единствено Елисавета вижда в него истински човек-за другите той си остава само

пленник. Ординарецът-прекият извършител на убийството.На пръв поглед като че ли застрелването на пленника е последица от заповедта на полковника(лозето да се охранява строго).Но ако проследим внимателно развитието на сюжета,ще забележим как постепенно намалява напрежението между Елисавета,Иво и ординареца.Ординаререцът вижда все по голямата близост между Лиза и Иво.Елисавета непрекъснато усеща неговото презрение и лоша усмивка.Това презрение и лошата усмивка са не защото ординарецът се проявява в ролята на вярно куче,а защото има личен мотив.Той е описан като наскоро овдовял селянин,който сигурно не е останал равнодушен към женската привлекателност на господарката.И в същото време осъзнава,че няма никакви шансове пред нея.Той я ревнува от някакъв си “роб”и стига до крайност. Лиза и Иво са от две различни групи,между които съществуват непреодолими прегради.А тези прегради могат да се разрушат само от любовта.Понякога този героичен опит завършва със смърт.В крайна сметка невъзможната любов все пак побеждава.

Powered by
Bukvar.bg
© 2010-2024